

Jak zdobyć szacunek u dziecka?

Coraz częściej można się spotkać z opinią, że w dzisiejszych czasach szacunek jest już echem przeszłości. W dobie częstego i powszechnego hejtu można dojść do wniosku, że nie oplaca się szanować innych. Jednak szacunek nie jest bez znaczenia. Warto wpajać w dziecko szacunek i uczyć go. A w jaki sposób?

Szacunek jest uważany za formę grzeczności. Jednak to coś więcej niż wyszukana grzeczność. **Szacunek to grzeczność połączona z troską o drugą osobę i o jej dobro.** Szacunek to uznanie czyjegoś prawa do tego, by miał własne zdanie, własne poglądy i akceptacji decyzji, które podejmuje. Szacunek to uszanowanie godności drugiej osoby i możliwość emocjonalnego zdystansowania się od poglądów drugiej osoby – nawet jeśli się z nimi nie zgadzasz i nawet jeśli wchodzisz właśnie w konflikt słowny. Warto wiedzieć, że **szacunek rozwija też umiejętność empatii.** A empatia pozwala na lepsze, pełniejsze zrozumienie drugiego człowieka. To właśnie empatia pozwala współodczuwać emocje drugiej osoby. Pozwala lepiej zrozumieć jej sytuację i to, co w danej sytuacji przeżywa. Pozwala to na otworzenie się na potrzeby danej osoby i nawiązanie bliższej relacji.

Małe dziecko wie, że jest **odrębną istotą i należy mu się szacunek.** Jeśli jego godność jest naruszana, potrafi już to komunikować i bronić się na swój własny sposób. Jednak dziecko nie rodzi się ze świadomością, że inni też mają swoje poczucie godności. Dziecko uczy się świata poprzez obserwowanie i naśladowanie swojego otoczenia. Jeśli w najbliższym otoczeniu, rodzinie – w końcu to podstawowa jednostka społeczna – dziecko widzi, że ludzie odnoszą się do siebie źle, będzie to naśladować.

Brak szacunku może mieć bardzo przykre konsekwencje. Jeśli dziecko samo nie czuje się szanowane przez rodziców, rodzeństwo i najbliższe otoczenie, może cierpieć z powodu braku miłości i niezaspokojonej potrzeby bezpieczeństwa. Jego samoocena jest zagrożona. Skoro dziecko nie jest szanowane przez najbliższe otoczenie, to dlaczego ktokolwiek miałby je szanować, także spoza kręgu najbliższej rodziny? Niegdyś w procesie wychowywania **mylono szacunek ze strachem.** Wpajano dziecku wymogi posłuszeństwa wobec starszych właśnie posługując się strachem, groźbami i karami. Teraz już wiadomo, że to złe podejście i często o tym przypominają psychologowie i inni specjaliści od zdrowia psychicznego i emocjonalnego dziecka. **Strach to nie szacunek.** Strach to strach. Zmusza on dziecko do określonego zachowania i z wierzchu może to wyglądać jak szanowanie narzuconych norm, jednak nie jest w stanie wykształcić prawdziwego szacunku i powoduje to szereg innych, bardzo poważnych problemów i zaburzeń psychicznych oraz emocjonalnych.

Dziecko najlepiej uczy się poprzez naśladowanie. Dlatego, by dziecko szanowało Ciebie, Ty musisz szanować je i ludzi w Twoim otoczeniu. Swoim zachowaniem dasz najlepszy przykład i utrwalisz w dziecku pozytywne schematy i wzorce myślenia i zachowań.

Dziecko odpowie Ci szacunkiem za Twój szacunek. Warto uczyć dziecko pozytywnych wzorców, pokazywać wzory do naśladowania, dawać dobry przykład i dużo rozmawiać z dzieckiem. Warto tłumaczyć, że każdy człowiek zasługuje na szacunek, każdy ma swoją godność i naruszanie jej jest czymś bardzo niewłaściwym.